Krótkie dzieje Towarzystwa Łowieckiego Ziem Wschodnich

Jeszcze doniedawna myśl stworzenia t. zw. „ideowego" towarzystwa łowieckiego t. j. towarzystwa zawiązanego nie w celu wspólnego wykonywania polowania, lecz w celu krzewienia kultury łowieckiej — była zupełnie obca psychice myśliwych kresowych. Jeszcze doniedawna myśliwi ziem północno-wschodnich rozumieli pod „towarzystwem łowieckiem" wyłącznie zrzeszenie osób dzierżawiących na spółkę tereny myśliwskie i polujących na tych terenach. To też, gdy na przełomie lat 1927 i 1928 ze szpalt wychodzącego już wówczas w Wilnie dodatku łowieckiego do gazety „Słowo" obwieszczono o powstaniu w Wilnie — pierwszego na Wschodzie Polski — towarzystwa łowieckiego „bezterenowego", fakt ten został przyjęty z niedowierzaniem, ze wzruszeniem ramion, nawet z drwinami.

W umysłach niektórych myśliwych, bardzo skądinąd kulturalnych, nie mogła się pomieścić koncepcja organizowania się myśliwych w innym celu, niż polowanie... Przymiotniki Towarzystwa „bezterenowe" i „ideowe" budziły uśmiech. Znaleźli się nawet tacy (niestety, nawet z pośród czynnych dotąd działaczy na polu podniesienia kultury łowieckiej!), którzy do nowoutworzonego w grudniu 1927 r. „Towarzystwa Łowieckiego Województwa Wileńskiego" ustosunkowali się poprostu wrogo... Próżno organizatorzy wskazywali na przykład organizacji ideowo-łowieckiej istniejącej w Małopolsce od lat kilkudziesięciu, próżno powoływali się na przykład i autorytet Polskiego Związku stowarzyszeń łowieckich (zwanego wówczas „Centralnym Związkiem polskich stowarzyszeń łowieckich")... Apatja i nieufność kresowe towarzyszyły narodzinom pierwszej na Wschodzie organizacji ideowo-łowieckiej...

Scanned by CamScanner

* * *

Organizacja ideowo-łowiecka w Wilnie zawiązała się, jak wspomnieliśmy, w grudniu 1927 r. pod nazwą „Towarzystwa Łowieckiego Województwa Wileńskiego". Początkowo działalność organizacji rozciągała się wyłącznie na Województwo Wileńskie. Inicjatorem i prezesem T-wa był p. inż. Bolesław Świętorzecki. Obradom pierwszego zebrania organizacyjnego przysłuchiwał się i protektorat nad T-wem objął ówczesny Wojewoda Wileński p. Wł. Raczkiewicz, dziś — pierwszy członek honorowy T-wa. Statut podpisali, jako członkowie założyciele: pp. Marjan Hoppen, Włodzimierz Korsak, Józef Łastowski,

Wincenty Łuczyński, Michał Obiezierski, Michał Pawlikowski, Roman Ruciński, Bolesław Świętorzecki, śp. Wacław Świętorzecki, śp. Wacław Szaniawski, Jan hr. Tyszkiewicz, śp. Zygmunt Węcławowicz. Ten ostatni był też pierwszym wiceprezesem Po jego zgonie wiceprezesurę objął p. W. Łuczyński. Obecnie T-wo ma 2-ch wiceprezesów: pp. W. Łuczyńskiego i M. Pawlikowskiego. Sekretarjat prowadzony był początkowo przez p. J. Łastowskiego, a następnie przez p. Pawlikowskiego, który funkcje te pełni i obecnie. Skarbnikami byli kolejno pp.: R. Ruciński, śp. W. Szaniawski i inż. P. Grodzki (obecny skarbnik). Komisję rewizyjną stanowią obecnie pp. admirał M. Borowski, Konsul F. Zawadzki i prezes R. Ruciński.

Ilość członków w okresie dobrej konjunktury gospodarczej dosięgała cyfry 200; obecnie (na dzień I.VII 1935 r.) Towarzystwo liczy 152 członków; cyfra ta jest jednak, z natury rzeczy, zmienną, gdyż wciąż napływają nowi członkowie.

W końcu r. 1930 nastąpiła reorganizacja Towarzystwa. Przyjęło ono nazwę *Towarzystwa Łowieckiego Ziem Wschodnich* i rozszerzyło swą działalność na sąsiednie województwa nowogródzkie i białostockie. Dokonana zmiana statutu polegała również na wzmocnieniu władzy prezesa, na wprowadzeniu instytucji członków-sympatyków (którymi mogą być zarówno osoby fizyczne, jak i kółka myśliwskie), na obniżeniu składki członka rzeczywistego do 10 zł. rocznie i na skasowaniu wpisowego.

W r. 1931 w organizacji T-wa nastąpił doniosły zwrot: stało się ono oddziałem Polsk. Związku stow. łow. na 3 województwa: wileńskie, nowogródzkie i białostockie. W czerwcu 1934 r. Walne Zgromadzenie Związku uchwaliło nadać prawa oddziału na obszar województwa białostockiego Radzie Łowieckiej w Białymstoku, skutkiem czego od tej daty Towarzystwo Łow. Z. W. jest oddziałem Związku na 2 województwa: wileńskie i nowogródzkie.

Towarzystwo Ł.Z.W. rozwija działalność swą w 4-ch zasadniczych kierunkach wynikających z ideowego charakteru zrzeszenia, w kierunkach: 1) propagandy, 2) akcji wydawniczej, 3) reprezentowania interesów łowiectwa wschodniego i wreszcie 4) podnoszenia kultury łowieckiej na kresach wogóle.

W dziedzinie *propagandy* T-wo wykorzystywało wszystkie dostępne środki oddziaływania na szerokie kręgi myśliwych (prasa i radjo). Zorganizowało stałe miesięczne audycje przez radjo wileńskie t. zw. „chwilki łowieckie". Systematycznie w ciągu lat 8-miu podawało prasie wileńskiej komunikaty o aktualnych czasach ochronnych na zwierzynę. Organizowało dłuższe odczyty przez radjo na tematy łowieckie. Wydało i rozesłało myśliwym 9 odezw i ulotek (drukowanych) o treści propagandowej.

W dziedzinie *akcji wydawniczej* T-wo do dnia 1 listopada 1935 r. wydało 71 numerów dodatku łowieckiego do dziennika „Słowo" w Wilnie (p. t. „Gdzie to, gdzie zagrały trąbki myśliwskie"). Dodatek łowiecki do dnia 1 listopada 1935 r. obciążył Towarzystwo pokaźnym wydatkiem zł. 5270, przyczem suma ta poszła wyłącznie na techniczne koszta wydawnictwa, gdyż praca redaktora i autorów nie była honorowana. O ciekawych dla historyka kultury łowieckiej dziejach dodatku łowieckiego do „Słowa" piszemy osobno. Tu zaznaczymy tylko, że nie licząc centralnego Związku, Towarzystwo jest drugiem w Polsce zrzeszeniem łowieckiem, posiadającem własny organ prasowy (obok Małopolskiego Tow. Łowieckiego). Drugą pozycją T-wa w zakresie akcji wydawniczej jest niniejsza księga pamiątkowa łowiectwa wschodniego.

W dziedzinie *reprezentacji interesów łowiectwa wschodniego* Towarzystwo zawsze stało i stoi twardo na gruncie zdrowego regjonalizmu. Rozumiejąc potrzebę istnienia w Państwie centralnej i silnej organizacji skupiającej w miarę możności wszystkich myśliwych, Towarzystwo jednak wyznawało i propagowało zasadę decentralizacji t. j. przeniesienia punktu ciężkości pracy społeczno-łowieckiej ze stolicy na prowincję, na teren, gdyż tylko system decentralizacji, system pracy w terenie, zapewnia tej pracy życiowość i skuteczną obronę interesów łowiectwa. Broniąc zasady decentralizacji, Towarzystwo uzyskało już poważne wyniki np. w ustanowieniu regjonalnych rozszerzonych czasów ochronnych, w uwzględnieniu jego postulatów w projekcie nowelizacji prawa łowieckiego, w uzyskaniu pewnych uprawnień od Centrali etc.

W dziedzinie *walki z kłusownictwem* Towarzystwo wypowiedziało zdecydowaną wojnę zarówno jawnym kłusownikom, jak i t. zw. kłusownikom „legalnym". W walce z jawnem kłusownictwem T-wo stosowało system wypłacania nagród policjantom, gajowym i t. p. osobom za zasługi na polu wykrywania i ścigania kłusownictwa. Od r. 1928 do 1 lipca 1935 r. wypłacono ogółem 1970 zł. nagród. Poza tem T-wo interwenjowało niezliczoną ilość razy—pisemnie i ustnie — w tych sprawach u władz administracyjnych i policyjnych. Kłusownictwo „legalne" było piętnowane przez T-wo na każdym kroku przy sposobności rozwijania akcji propagandowej.

Wreszcie nie od rzeczy nadmienić będzie, że w ciągu swego istnienia T-wo nieustannie dbało o interesy swych członków, bądź udzielając im porad prawnych lub fachowych, bądź interwenjując w ich sprawach łowiecko-prywatnych (np. w sprawach dzierżaw).

* * *

Z powyższego krótkiego streszczenia wynika, że Towarzystwo Łowieckie Ziem Wschodnich w ciągu 8 lat istnienia, starało się z powodzeniem sprostać wielkiemu zadaniu podźwignięcia kultury łowieckiej na Wschodzie Polski. Jeżeli się weźmie pod uwagę, że fundusze Towarzystwa składają się prawie wyłącznie z niedużych składek członkowskich, że olbrzymia część myśliwych (posiadaczy kart łowieckich) ziem wschodnich do Towarzystwa nie należy, że nie wszyscy ci, co należą, płacą składki regularnie, tedy jasnem się staje, z jakiemi trudnościami boryka się Towarzystwo w swej pracy... Przeciętny budżet roczny Towarzystwa (mniejszy, niż 1500 zł.!) niech będzie miarą tego, co *Towarzystwo może zrobić, i tego, co faktycznie zrobiło...*

Scanned by CamScanner

* * *

Towarzystwo Łowieckie Ziem Wschodnich walczy nietylko z kłusownictwem... Walczy ono ze zjawiskiem stokrotnie dla łowiectwa groźniejszem, niż kłusownictwo — z wciąż trwającą obojętnością i biernością olbrzymiej większości myśliwych kresowych. Wśród tych obojętnych i biernych widzimy nietylko „maluczkich" t. j. analfabetów i półanalfabetów wiejskich... Wśród obojętnych i biernych znajdziemy niejedno znane w świecie myśliwskim nazwisko. Towarzystwo nasze może się nawet poszczycić „wrogami" (tak—wrogami!) i to wrogami „ideowymi", to znaczy takimi, którzy nas zwalczają... z ukrycia i podstępnie z tego powodu, że im się to lub inne posunięcie Towarzystwa nie podoba. Jak gdyby nie prościej i nie bardziej po rycersku byłoby przystąpić do nas i na forum naszego walnego zebrania wypowiedzieć swą krytykę szczerze, głośno i otwarcie...

Szczęściem—Towarzystwo ma więcej przyjaciół, niż wrogów, i wierzy, że przy pomocy przyjaciół będzie się dalej rozwijało — na chwałę i pożytek łowiectwa wschodniego.

„Trąbki myśliwskie"

Nie wszyscy myśliwi w Polsce, interesujący się literaturą i prasą łowiecką, wiedzą, że „Trąbki myśliwskie" są skróconym tytułem organu prasowego Towarzystwa Łowieckiego Ziem Wschodnich, wychodzącego w Wilnie od r. 1926, jako dodatek miesięczny do gazety „Słowo". Tytuł „Trąbki myśliwskie" jest skrótem pełnego tytułu: „Gdzie to, gdzie zagrały trąbki myśliwskie?".

Skąd ten, trochę dziwny tytuł i jaka jest wogóle geneza powstania „Trąbek myśliwskich"? Jesienią 1926 r. p. Michał Obiezierski, ówczesny członek redakcji wileńskiego dziennika „Słowo" w rozmowie z p. prez. Bolesławem Świętorzeckim rzucił myśl, że dobrzeby było, zarówno w interesie poczytności dziennika, jak i w interesie propagandy racjonalnego łowiectwa, wydawać regularnie przy „Słowie" jedną lub dwie stronice poświęcone całkowicie sprawom myśliwskim. Od... „słowa" do czynu— zawiązał się komitet redakcyjny w osobach pp. Bolesława Świętorzeckiego, dr. Czesława Konecznego, Konrada Landsberga (dzisiejszego wiceprezesa Wołyńskiego Stowarzyszenia Łowieckiego) i Michała K. Pawlikowskiego. Pierwszy „numer" dodatku łowieckiego wyszedł w niedzielę 10 października 1926 r. i miał na czele przepiękny, owiany szczerym sentymentem a błyskotliwie i z werwą napisany artykuł wstępny świetnego publicysty, nieodżałowanego śp. Czesława Jankowskiego. „Gdzie to, gdzie zagrały trąbki myśliwskie, budząc odwieczne echa po ziemi pagórków leśnych i łąk zielonych" — temi oto słowy rozpoczął śp. Jankowski swój artykuł wstępny. Początkowe wyrazy tego artykułu są już oto rok 10-ty tytułem dodatku łowieckiego i — póki „Trąbki" żyją—tytuł zmianie nie ulegnie!... Tak być powinno gwoli tradycji, gwoli pietyzmu dla pamięci wielkiego dziennikarza, gwoli temu wreszcie, że tytuł taki, choć przydługi, jest dźwięczny, rzeźki, oryginalny, myśliwski...

Od r. 1926 do końca 1928 r. ukazało się 16 numerów „Trąbek", numerów bardzo skromnych, gdyż każdy z nich stanowił tylko jedną stronicę dziennika, będąc tego dziennika częścią integralną. Na Nowy Rok 1929-y „Trąbki" ukazują się na osobnym arkuszu i na lepszym papierze już nie jako integralna część gazety, lecz jako osobny dodatek i noszą podtytuł: „organ łowiectwa wileńskiego". Od marca tegoż roku „Trąbki" ukazują się już stale jako osobny dodatek, przyczem noszą podtytuł „organ Towarzystwa Łowieckiego Ziem Wschodnich" (które do końca 1930 r. miało nazwę „Towarzystwo Łowieckie Województwa Wileńskiego" — patrz „Krótkie dzieje" tego T-wa). Od kwietnia 1928 r. po dzień dzisiejszy redaktorem „Trąbek" jest p. Michał K. Pawlikowski. Komitet redakcyjny składa się obecnie z pp. Bolesława Świętorzeckiego, Włodzimierza Korsaka, Michała K. Pawlikowskiego, Jana Borowskiego i Leopolda Pac-Pomarnackiego. W r. 1935 zmarł członek Komitetu śp. Olgierd Świda, znany myśliwy i pisarz myśliwski.

Od 1929 r. do końca października 1935 r. ukazało się 55 numerów „Trąbek", czyli od chwili powstania „Trąbek" w roku 1926 razem 71 numerów. W roku 1935 „Trąbki" wkroczyły w dziesiąty, jubileuszowy rok istnienia i dziesięciolecie upłynie w dniu 10 października 1936 roku. W dniu tym projektowane jest wydanie specjalnego, jubileuszowego numeru o ozdobnej szacie i zwiększonej objętości. Nawiasem mówiąc „Trąbki" już raz święciły b. skromny, bo 5-letni jubileusz w dniu 10 października 1931 r., wydając w tym dniu numer poświęcony 5-letnim dziejom „Trąbek".

Co zawiera przeciętny numer „Trąbek"? Artykuł wstępny treści fachowo-łowieckiej lub ogólno-łowieckiej, feljeton, satyryczna rubryka p. t. „Piórka z kaczego ogona", przegląd wydawnictw, dział oficjalny p. t. „Z Tow. Łowieckiego Ziem Wschodnich", kronika myśliwska, skrzynka pocztowa, rozmaitości p. t. „Sałatka myśliwska", sprawozdania delegatów łowieckich — oto treść przeciętnego numeru „Trąbek" plus pięć lub sześć fotografij. Należy zaznaczyć, że specjalną ambicją redaktora „Trąbek" jest umieszczanie w nich wyłącznie rzeczy nowych, nigdzie przedtem niedrukowanych i niereprodukowanych.

Zarówno redaktor, jak i współpracownicy „Trąbek" nie są opłacani. „Trąbki" są wydawnictwem czysto i bez reszty deficytowem, gdyż, nie przynosząc żadnego zysku materjalnego, obciążają budżet Towarzystwa Łowieckiego Ziem Wschodnich poważnym wydatkiem. Do końca października 1935 r. Towarzystwo zapłaciło wydawnictwu „Słowa" za „Trąbki" pokaźną kwotę 5270 złotych!

* * *

Na zakończenie wypada nadmienić, że niniejszy artykulik nie jest pierwszą historją „Trąbek". W r. 1931 z okazji 5-lecia „Trąbek", krótką ich historję ujął kpt. Józef Wł. Kobylański w bibljograficznym szkicu p. t. „Trąbki muszą dalej brzmieć", umieszczonym w tychże „Trąbkach" (nr. za październik, listopad, grudzień 1931 r.).

Ci, co odeszli

Z grona myśliwych zrzeszonych w Towarzystwie Łowieckiem Ziem Wschodnich w ciągu 8 lat istnienia tego Towarzystwa śmierć okrutna wyrwała 9-ciu członków. Nieubłagany los sprawił, że prawie wszyscy zmarli należeli do rzędu najbardziej czynnych, najbardziej sprawie oddanych, najbardziej zasłużonych działaczy łowieckich. W swoim czasie organ prasowy T-wa—dodatek łowiecki do „Słowa" („Trąbki myśliwskie") zamieścił dłuższe nekrologi poświęcone pamięci większości Zmarłych. Dziś — w „księdze pamiątkowej łowiectwa Wschodniego" notujemy ku wiecznej pamięci nazwiska Tych, co odeszli — z podaniem krótkich danych biograficznych.

1. **Zygmunt Węcławowicz** z Narun na Kowień-

Scanned by CamScanner

szczyźnie († 1928). Pierwszy wiceprezes T-wa i jeden z członków-założycieli. W czasach przedwojennych — pionier hodowli zwierzyny na Ziemiach Północno-Wschodnich.

2. **Kamil Mackiewicz** († 1931). Światowej sławy karykaturzysta i rysownik. Ilustrator książek łowieckich. Autor humoresek myśliwskich. Niezrównany narrator i gawędziarz. Wspomnienie pośmiertne patrz „Słowo" Wilno Nr. 287 z r. 1931.

3. **Józef Drozdowicz** († 1932). Najmłodszy członek T-wa. Redaktor miesięcznika łowiecko-krajoznawczego p. t. „Ziemia Dziśnieńska" w Głębokiem. Fanatyczny propagator ideowego łowiectwa. Zgasł, jako maturzysta. Wspom. pośm. p. „Trąbki myśliwskie" lipiec — sierpień — wrzesień 1932 r.

4. **Stefan Rószkiewicz** († 1933). Autor prac ornitologicznych i opowiadań myśliwskich. Członek Klubu Łowieckiego Oficerskiego Garnizonu Wilno, Wileńskiego Tow. Myśliwskiego, Sekcji Ochrony łosia, Międzynarodowego Tow. ochrony żubra i Klubu Myśliwskiego. Wspom. pośm. p. „Trąbki" czerwiec — lipiec 1933 r.

5. **Piotr Ignacy Koczan** († 1933). Delegat powiatowy Polsk. Związku stow. łow. na gminę Solecznicką pow. wileńsko-trockiego. Hodowca zwierzyny i tępiciel kłusownictwa. Wspom. pośm. p. „Trąbki" sierpień—wrzesień 1933.

6. **Wacław Junosza Szaniawski** († 1934). Członek założyciel i długoletni skarbnik Tow. Wspom. pośm. p. „Trąbki" Nr. 2/61 z 1.IV. 1934 r.

7. **Wacław Świętorzecki** († 1934). Członek-założyciel Tow. Znakomity myśliwy, znawca i hodowca zwierzyny. Właściciel hodowli wyżłów i kaczek-krykuch w Jachimowszczyźnie pow. mołodeczańskiego. Odznaczony Złotym Medalem zasługi łowieckiej. Wspom. pośm. p. „Trąbki" Nr. 6/65 z 6.I. 1935 r.

8. **Stefanja Ślizieniowa** († 1934). Członek T-wa.

9. **Olgierd Świda** († 1935). Delegat powiatowy Polsk. Zw. stow. łow. na pow. nieświeski, członek komitetu redakcyjnego „Trąbek myśliwskich", założyciel i prezes Powiat. Tow. Łow. w Nieświeżu. Znakomity myśliwy, hodowca zwierzyny i autor prac hodowlanych. Odznaczony Złotym Medalem zasługi łowieckiej. Wspom. pośm. p. „Trąbki" Nr. 2/67z 28. IV. 1935 r.

Osoby i instytucje, które zamówiły księgę pamiątkową

(w chronologicznym porządku zamówień)

Aleksander Sołtan, Bolesław Sulima-Samujiło, Karol ks. Radziwiłł, Powiatowe Tow. Łowieckie w Brasławiu, Aleksander Radwan-Okuszko, Józef Żenczykowski, Henryk Buszyński, Koło Łowieckie w Stawie, Stanisław Jaworski, Leon Bychowiec, Józef Woyniłowicz, Józef Zawadzki, Iwo Bochwic, Justyn Strumiłło, Dyrekcja Lasów Państwowych w Łucku, Czesław Tromszczyński, Wacław Jeśman, Żelisław Januszkiewicz, Bohdan Wańkowicz, Koło Łowieckie urzędników ziemskich na Polesiu, August Torwirt, Zdzisław Umiastowski, Józef Gieysztor, Wojskowe Tow. Łowieckie Garnizonu Lida, Tow. Prawidłowego Myślistwa „Diana" w Zawierciu, Aleksander Ulm, Stefan Russel, Eugenjusz Rytel, Tow. Łowieckie Pracowników K.P. w Wilnie, Jan Olendzki Bronisław Przybylski, Ignacy Bohdanowicz, Andrzej Węcławowicz, Stefan hr Dąmbski, Karol Erdman, Henryk Górski, Jerzy hr. Broel-Plater, Dominik Pietrasz, Józef W. Krauze, Adam hr. Starzeński, Podoficerski Klub Łowiecki Garnizonu Grodno, Leopold Pac-Pomarnacki, Walerjan Strzemiński, Piotr Jacyna, Władysław Sassulicz, Władysław Mineyko, Powiatowe Tow. Łowieckie w Święcianach, Jan Opolski, Józef Pawłowski, Wacław Normand, Stanisław Wodziński, Michał Szczepański, Gustaw Szabłowski, Władysław Gürtler, Michał bar. Moysa Rosochacki Stanisław Moffe, Siedleckie Kółko Racjonalnego Polowania Z. Makarski, Juljan Laskowicz, J. Stark, Nadleśnictwo Oszmiańskie, Stanisław Sozański, Nadleśnictwo Biały Brzeg, Nadleśnictwo Inklaryskie, Oficerski Klub Łowiecki Garnizonu Grodno, Mieczysław Mazur, Jan Rutkowski, Konstanty Komierowski, Jan hr. Tyszkiewicz, Marja hr. d'Ekse, Marjan Bilanow, Nadleśnictwo Wiszniew, Władysław Wińcza, Oficerski Klub Łowiecki Garnizonu Wilno, Małopolskie Tow. Łowieckie, Tow. Łowieckie pracowników Dyrekcji Lasów Państw. w Wilnie, Wydawnictwo „Łowiec Polski", Fryderyk Burzmiński, Karol Bergfried, Tow. Łowieckie w Szczuczynie Lidzkim, Saturnin Mravincsics, Stefan Pawlikowski, M. d'Eberhardt, Tadeusz Strzeszewski, J. Robaczewski, Sekcja Łowiecka Koła Leśników Studentów S.G.G. W. w Warszawie, Mieczysław Goryniewski, Aleksander hr. Iliński-Kaszowski, Bohdan Bujwid, Antoni Wojtyra, Janusz Piotrowski, Stanisław Woszczyński, Zarząd Gminy Duniłowickiej, Adam Herman, Józef Bisping, Władysław Werner, D. Strugacz, Jan Kazimierz Korab-Karpowicz, Edmund Ryl, Mikołaj Cichocki, Józef Borkowski, Janina Klawe, Stanisław Dylewski, Janusz Klerykowski, Antoni Nowicki, Grodzieńskie Tow. Myśliwskie, Przemysław Pawlikowski, Mieczysław Mniszek-Tchorznicki, Irena Krzyżanowska, Klub Myśliwski Koła VI Baonu I Brygady Leg. Pol., Gracjan Czyżewski, Olgierd Borkowski, Jan Łukowicz, Koło Łowieckie Baonu Szkolnego Piechoty w Zambrowie, Łuckie Tow. Łowieckie, Pińskie Kółko Myśliwskie, Wojewódzkie Koło Łowieckie w Łucku, Powiatowe Towarzystwo Łowieckie w Baranowiczach, Jan Radecki-Mikulicz, Wołyńskie Stowarzyszenie Łowieckie, Antoni Żurakowski, Polskie Stow. Myśliwskie „Tur" w Wilnie, Kółko Łowieckie w Dęblinie—Lotnisko, Towarzystwo Prawidłowego Myślistwa w Olkuszu, Stefan Pluskota, Stefan Różecki, Henryk Dąbrowski, Kaliskie Towarzystwo Prawidłowego Myślistwa, Juljan Bohusz, Teresa Zaleska, Antoni Rychłowski, Antoni Cieślak, Zakład Łowiectwa i Rybactwa Uniwersytetu Poznańskiego, Stanisław Kiełczewski, Alfons Ilewicz, Władysław Chromiński, Edwardowa Horwattowa, Władysław Dzydziński, Józef Miedziński, Koło Myśliwskie przy Związku Zawod. Prac. Ubezp. Społ. w Chrzanowie, Jerzy hr. Mohl, Jan Stypa, Władysław Blińsrtub, Bolesław Dalbor, Roman Głębocki, Brunon Bochwic, Wojciech Grodziński, K. Szeptycki, Małopolskie Tow. Łowieckie — Oddział w Krakowie, Juljan Grodzicki, Kasyno Oficerskie 3 p. s. k. w Wołkowysku, Władysław Szubert, Jan Jabłoński, Stanisław, Jasiukowicz, kpt. Rybicki, Mieczysław Lissowski, Mieczysław Zabłocki, Pułk. Biskupski, Apteka Antoniego Bronisza, Jan Podgórny, Antoni Dawbor-Markiewicz, Ludwik Kugler, Kazimierz Żywanowski, Leon Wołodkowicz, dr. Dogonowski, Walerjan Karnauchow, Józef Mianowski, Czesław Czerwiński, E. Frankiewicz, M. Grzelichowski, Wiktor Niedźwiecki, Kazimierz Motylewski, Stanisław Łobos, Rada Łowiecka Powiatowa w Dubnie, Tadeusz Bodakiewicz, Michał Kozłowski, Adolf Załęski, Tow. Prawidłowego Myślistwa w Chełmie, Mikołaj Bujewski, Władysław Gordon, Bolesław Mikulski, Eugenjusz Radwan-Okuszko, Jan Dłużniewski, W. Bilczyński, Koło „Knieja" w Radomiu.

Scanned by CamScanner

Józef Hartman, Aleksander Pawłowicz, Andrzej Dobrski, Kazimierz Tarnowski, Józefat Sawrymowicz, Włodzimierz Mineyko, Jan Korwin-Pawłowski, Koło Myśliwskie urzędników Ministerstwa Rolnictwa w Warszawie, Przemysław Wroczyński, Powiatowa Rada Łowiecka w Kowlu, Władysław Markiewicz, Wacław Szperling, Marjan Fitaszewski, Eugenjusz Sielski, Jan Bujakowski, T. Jegier, Tadeusz Wójcik, Stanisław Sipowicz, Kazimierz Strzembosz, Antoni Dworzecki-Bohdanowicz, Wincenty Łuczyński, Józef Łastowski, Wacław Podhorski, Konrad Borowski, Stanisław Rogiński, Wacław Dankiewicz, Władysław Wichtowski, Rada Łowiecka Powiatowa w Horochowie, Bolesław Korsak, Jan Opolski, Zdzisław Korab-Karpowicz, Kazimierz Borajkiewicz, Witold Skinder, Ludwik Butarewicz, Feliks Czaplicki, f. „Gubrynowicz i syn" we Lwowie, Eugenjusz Polczyński, Jerzy Zdrojewski, Tadeusz Brzeski, Jadwiga Pytlasińska, Stanisław hr. Łopaciński, Janusz hr. Rozwadowski, Bolesław Soroko, Franciszek Cabanowski, Zarząd dóbr Zawiszcze K. W. hr. Pusłowskiego, Karol Borucki, Adam Giżyński, Walery Warzecha, Jan Kędzierski, Marja Wołczaska, Zdzisław Wolski, hr. Kurnatowski, Stefan Łabęcki, Edward Arcimowicz, Antoni Erdman, Jerzy Sztark, Antoni Sykora, Antoni Gmerek, Janusz Wasilewski, Sylwin Bienkowski, E. Winnicki, Nadleśnictwo Usza, Nadleśnictwo Ignalino, Nadleśnictwo Szczuczyn Nowogródzki, Nadleśnictwo Troki, Nadleśnictwo Stołpce, Nadleśnictwo Kiena, Nadleśnictwo Dumiłowicze, Nadleśnictwo Wilno, Nadleśnictwo Nowa Wilejka, Nadleśnictwo Smorgonie, Antoni Downarowicz, Jan Zawirski, Tadeusz Żemoytel, Mieczysław Kulesza, Elżbieta Walicka, Witold Kownacki, Henryk Karczewski, Witold Turkałło, Edward Woynicki, St. Nałęcz, Stanisław Kiełczewski (Wojew. Lwowskie), Bolesław Szostakowski, Jan Podgórny, Michał Knippel, Roman Zenkteler, Tadeusz Fedorowicz, Konstanty Rouba, Bolesław Gołyński, Olgierd Czarliński, B. Alchimowicz, Witold Tyszewicz, M. Świda, Tadeusz Matuchniak, Henryk Rudzki, Stefan Krupski, K. Staszewicz, Marjan Hubert Obniski, Wiktor Święcicki, Aleksander Żyłko, Wacław Lemiszewski, Piotr Olewiński, Zygmunt Karnicki, Maciej Przychocki, Eugenjusz Przeździecki, Paweł Czechowicz, St. hr. Czarnecki, Stanisław Dembowski, Władysław Cywiński, Witold Pawlikowski, Stanisław Łazuk, Koło Łowieckie Św. Huberta w Kielcach, Marjan Buczyński, Stefan Kwinto, Tadeusz Ertman, Henryk Kuc, Sportowe Tow. Łowieckie w Wilnie, Stefan Juściński, A. Tarnowski, Franciszek Melkis, Mieczysław Zgorzelski, Józef Janicki, Leon Żochomski, Benedykt Dzenajewicz, Tomasz Trynkowski, Karol Bohdanowicz i Józef Tymiński.

Scanned by CamScanner